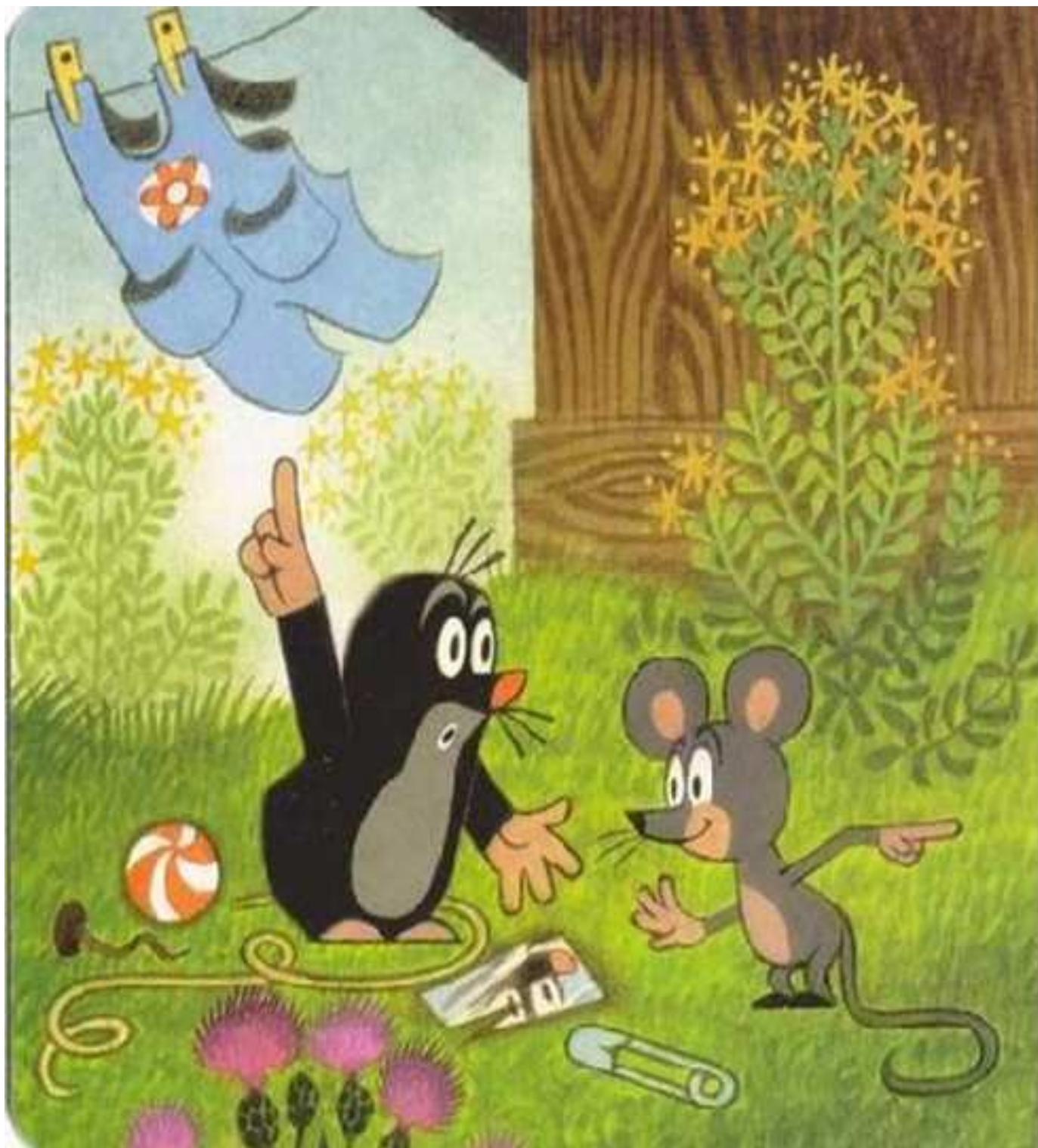

A KISVAKOND NADRÁGJA

Zdenek Miler
Eduard Petřka

Móra

- Tessek, itt vagyok! -
szólalt meg a vakond.
Éppen kibújt egy földcupacból.

- Mennyi kincset találtam
a föld alatt!

Golyot, szöget, gombot,
még tüköröt s.

Hová tegyem mindenzt?

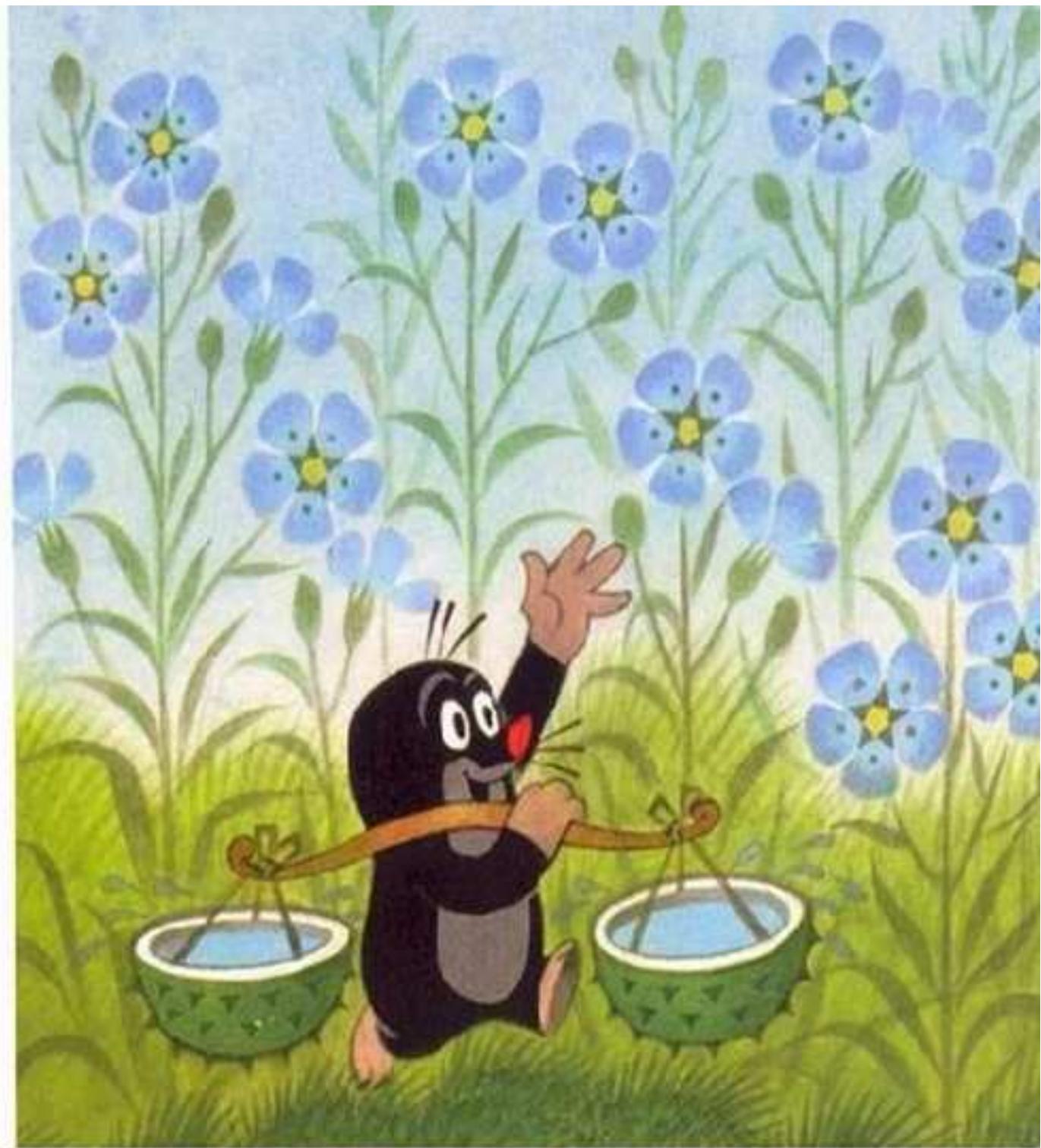
Nahát, mi lög it
a szánítókötelen?

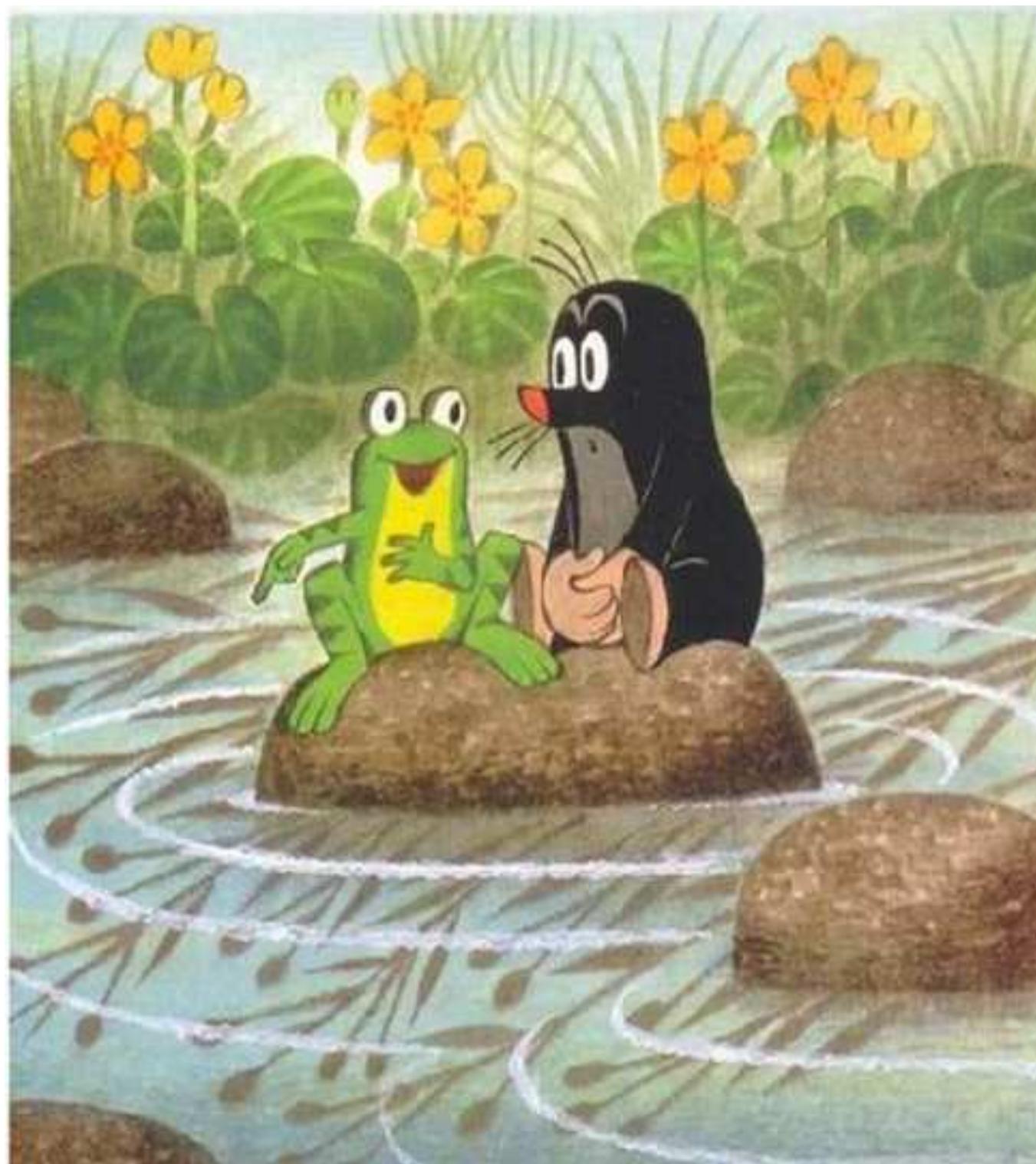
Egy zsebes nácrág!
Milyen szép!

És mennyi minden
beleferhet a zsebeibe!
Kisegér, kedves kisegér,
nem tudod, ho kaphatnek
ilyen nácrágot?

- Nem tudom - felelte a kisegér -,
de talán a kék virág
tud neked segíteni.

- Mondd csak, kek virág,
hol kaphatnék
ilyen szép nadrágot?
- Mondom már, mondomb.
A nevem lenvirág.
Ha megfogadod a tanácsaimat,
neked is lesz szép na;rágod.
- Megfogadom,
monud, mit tegyek?
- Önözésre van szükségem -
szolt a len. - Szomjas vagyok.
Hozz vizet, és meglámod,
szépen megnövök.
A vakond csak hordta a vizet
és öntözött, a ler pedig nött,
növekedett,
és egyszer csak
megérett.
- Most e mondom,
hogy mit kell még
tenned - mondta a len.
A vakond bölintott,
örült a segítségnek.

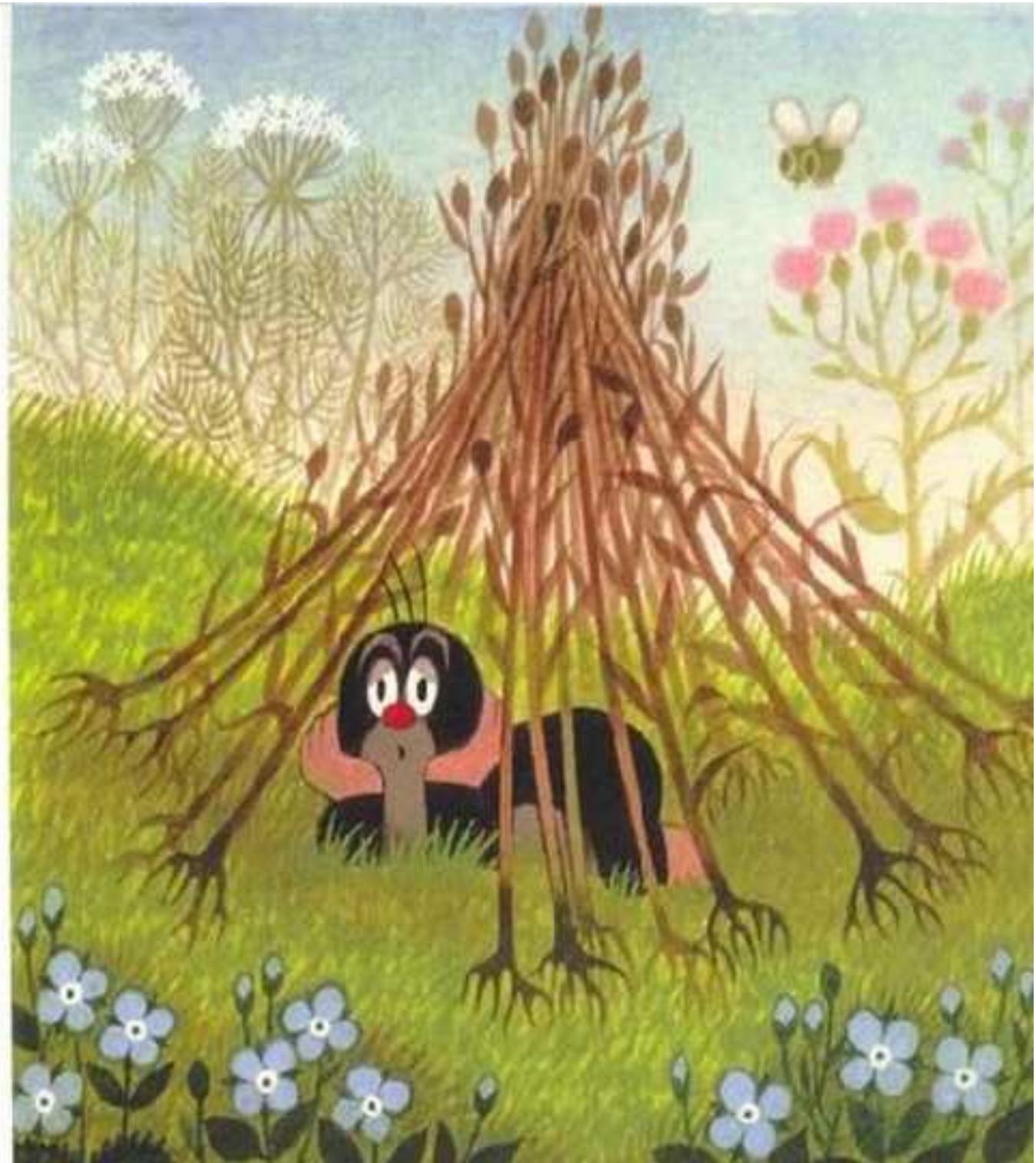

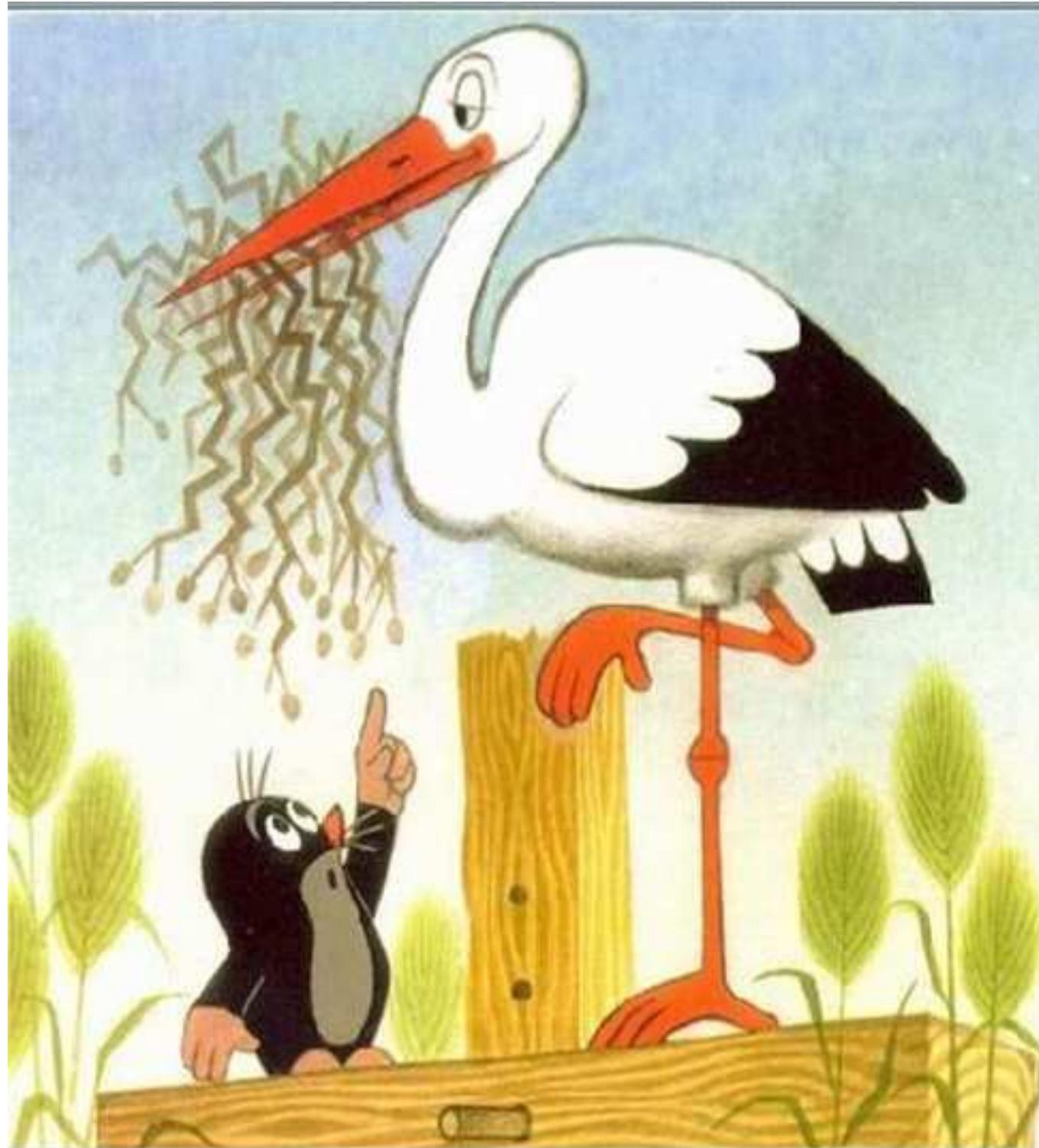
Kihúzta a földből
a lerszálakat,
és kevébe kötötte.
Azután elvitte
a tóhoz áztatni.

- Kvak - szólította meg
a bóka a vakondot. - Várj, segítek!
Sokszor láttam lenáztatást.
Követ górd tünk a lente,
hogy a víz alatt maradjon.
Minek néked a len?

- Hát nadraghoz! -
felelte a vakond. - A lenból
vászon lesz,
a vászonból pedig nadrág.
De jó lesz, ha elkészül
a nagyzsébes nadrágom!

Amikor a len
jól teleszívta magát vizzel,
a vakond kivitte a pátra.
- Most pedig szépen
száradj meg a napon!
Addig pihenek egy csöppet.
Perzset a nap, száradt a len,
a vakond elaludt.
Mire felébred,
a len megszáradt.
Kiszedtem a lent a földből,
áztattam és száritottam,
mest fogom, és
elvisszem a gólyához.
A vakond felnyalabolta a lent,
és vitte a gólyához.
„A gólya biztosan segít
- gondolta útközben -,
csak otthon legyen!”

- Jó napot, kedves gólya!
- Kelep, kelep -
csatogott a gólya a csörével.
- Reg láttalak, mi üjság?
- Kedves gólya, légy szíves,
tíbold meg a lenti.
- M nek néked az a lenti,
kelep, kelep?
- A lenból vászon esz,
a vászonból pedig nadrag.
Nagy zsebes nadrag,
Nagyon fontos.
- Azt mondadt, nadrag?
Kelep, kelep.
- És hogy nagyon fontos?
Sziveser segíték.
A gólya megtörde
csörével a lenszálakat.
- Köszönöm! - szélt a vakond,
és már szaladt is a súnhöz.

- Sün, süniköm, engedc meg,
hogy a tüskéicen gerebenezzem
a megtíolt lent!

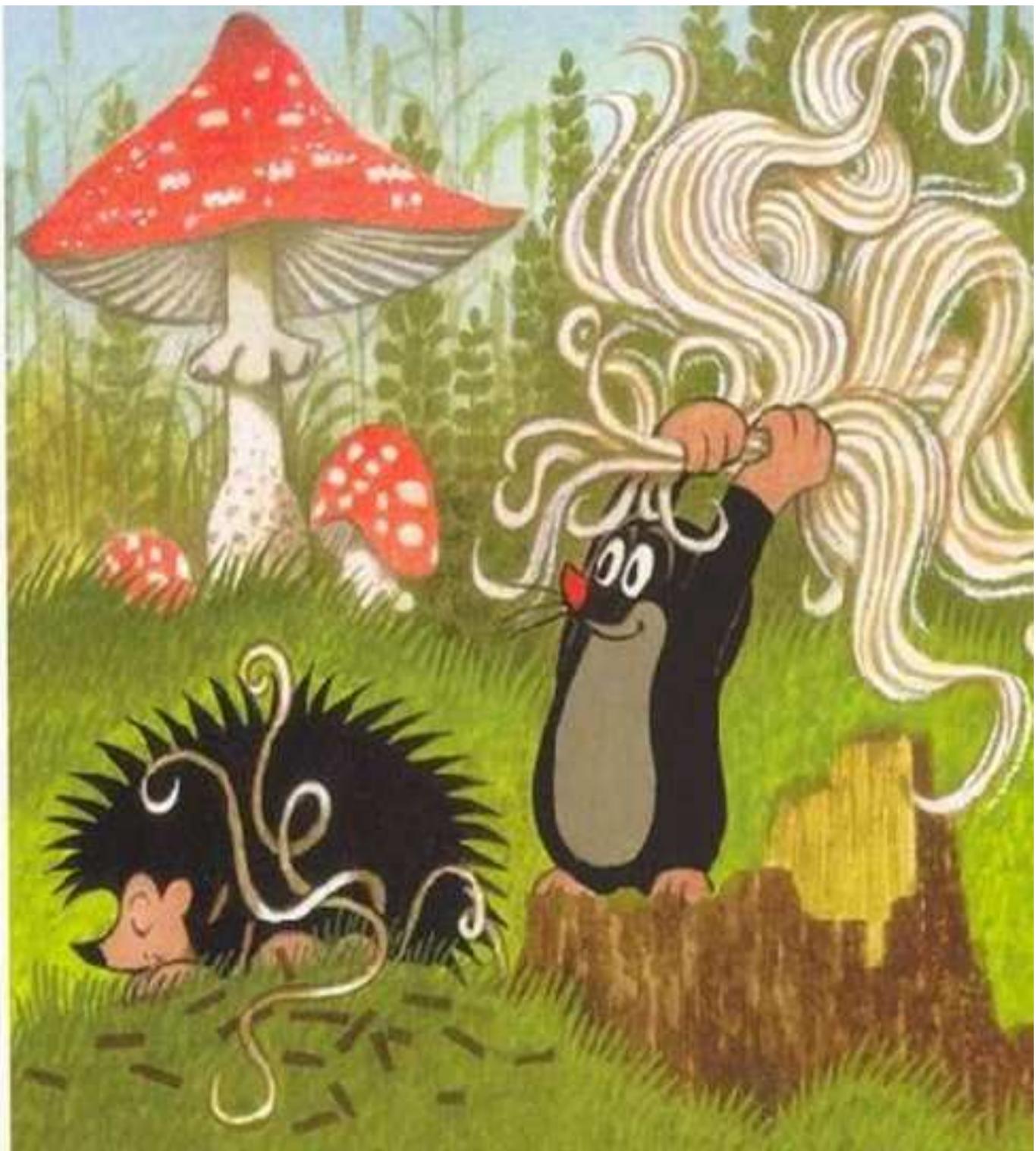
- Gerebenezd! Miert!

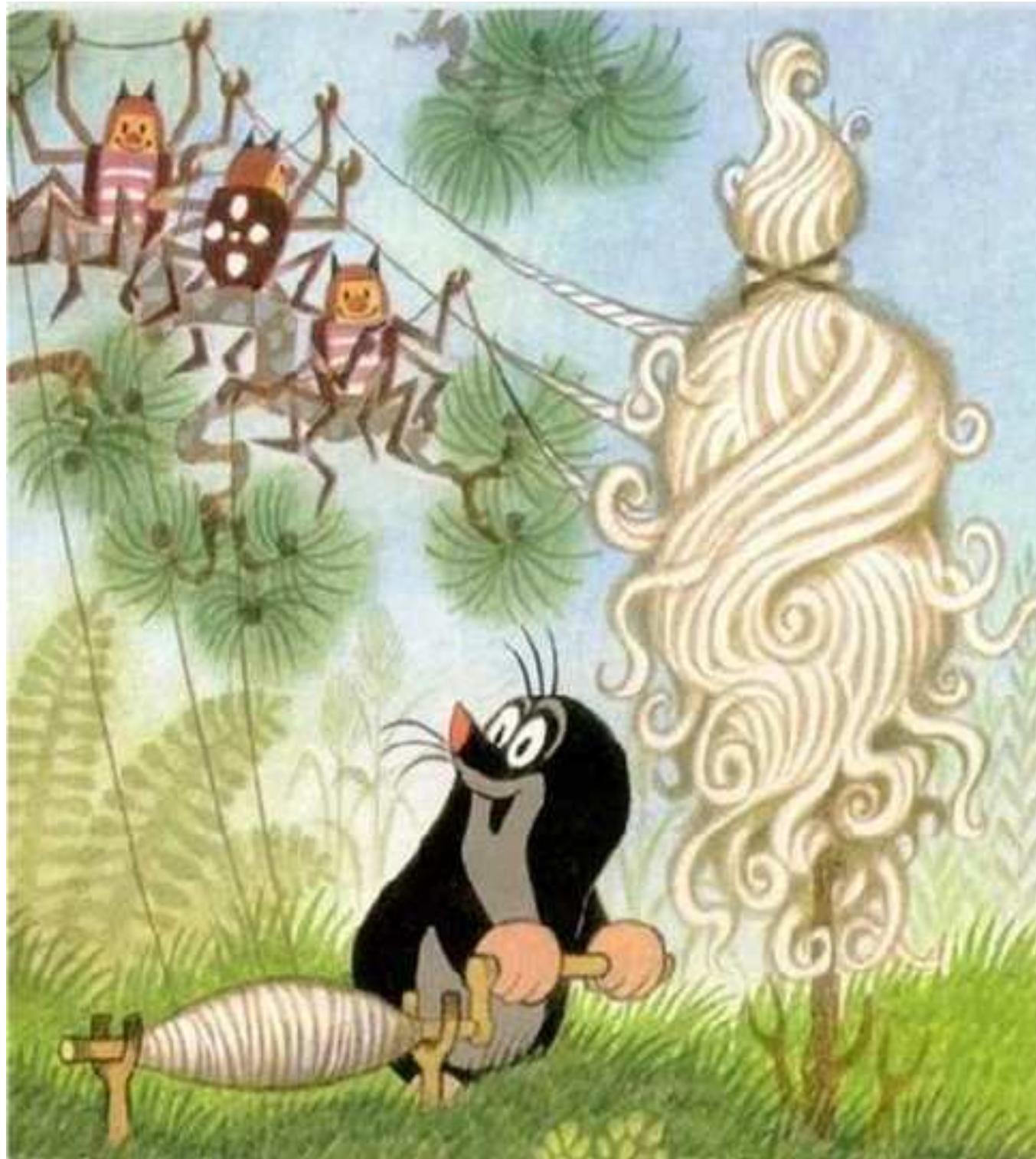
- A lenből vászor lesz,
a vászonból pedig nadrag.

Nagyzsebes nadrag.
Nagyon fontos.

- Na gyere, gerebenezd meg,
de gyorsan! Reggel éta
ámos vagyok – ásított a sün.
A vakond pedig addig
fésülte a len szárát,
míg foral lett belőle.

- Köszönöm, sün kém –
hálákkodott, de a sün
nem hallotta, újra elaludt.

A kifésült lennel a vakond
a pókokhoz sietett

- Pócoeskák, kérlek
benneteket, fonjatok
fonalat a lenbő!

- És mondд, m nek
néked az a leni

A fonalból vászon lesz,
a vászonból pedig nadrág.
Nagyzsebes nadrág,
Nagyon fontos.

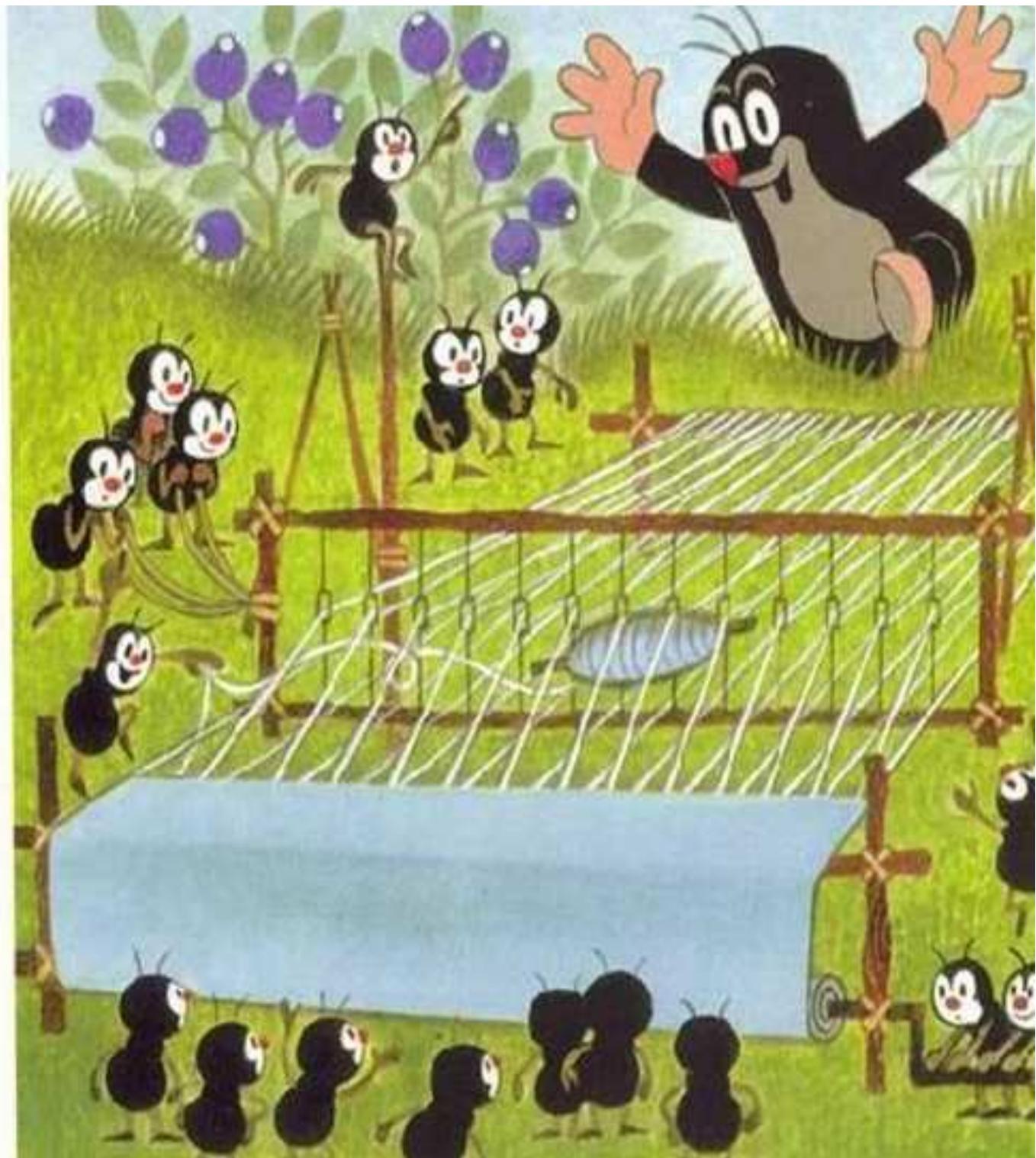
- Nadrág? Nagyzsebes nadrág? -
ámuldoztak a pókok.

Hát persze, hogy segítünk! -
És nekiláttak a fonásnak.

Csak fontak, csak fontak.

- Köszönöm, pócoeskák! -
szolt a vakond,
és már szaladt is az afonyáhcz,
hogy megfeje a fonalat.

- A gólya megtololta,
a sűni meggerettejezte,
a pököcskák meglonták,
az áfonya megfestette.
- Benneteket, pici hangyák,
arra kérlek, szójétek meg
a vásznat.
- Mirek neked az a vászon?
- A vásznból nadrág lesz.
Nagysebes nadrág.
- Hát, ha nadrág,
akkor megszűjük -
feleltek a hangyák.
A tisztáson szövöszéket építettek.
Ilyen szerkezetben készül
a fonálból a vászon.
Reggeltől estig szűttek.
- Eljen! Ekészült!
Nagyon köszönöm!

- Rák bácsi, hozom
a nadrágnak való vásznat.
Tessék nékem beldé
nadragot szabni!
Nagyzsebes nadragot.
- Milyen szép vászon -
dicsérte a rák. - Jól lehet
vele dolgozni.
Méretet vett, és már szabta is.
- Zsebeket is, ugye? - tette hozzá.
- Igen, zsebeket is,
két nagy zsebet.
hogy sok minden beléérjen -
kérte a vakond.

- A békával áztattuk, szarítottuk,
a gólya megtíloka,
a sűni meggerébencze
a pókocskák megfonták,
az áfonya megfestette,
a hangyák megszötték,
a rák kiszabta
a nadrágnak valót.
A nagyzsebes nadrágra valót.
Téged pedig, nádirigó,
szépen kérlek,
varrd meg a nadrágot!
- Megvarrom - felelte a kismadár -,
megvarrom neked - és úgy is tett.
- Használd egészséggel!

– Nahát, milyen gyönyörű
nadrág! És a zsebeit
Minden belefér a zsebeibe,
amit csak találtam.
A golvo is, a szög is,
a gomb és a tükör is.
Most megnézem
magam a tükörben.
Milyen szép nadrág!
Láttatok már ilyet?
Trallala!
Jól áll a nadrág.
Szép, zsebes nadrág!

A mű eredeti címe:
Zdeněk Miler-Eduard Pešta:
Křtek a balhočky

Tex © 1986, Eduard Pešta
Illustrations © 1986, Zdeněk Miler

Fordította BALÁZS ANDREA

Hungarian edition © Nővér Kiadó, 2003
ISBN 963 11 7056 0
A kiadásért felel Cs. Tóth János vezetőigazgató
Terjedelem: 1,06 (A/3) iv, B 7492